

ODPIS

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 20ior.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Iwona Wróblewska - Pokora (spr.)

Sędziowie SO Małgorzata Truskołaska - Żuczek, SO Teresa Kowalewska

po rozpoznaniu

na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 grudnia 20ior.

sprawy z odwołania konsorcjum firm: Feroco SA, Torpol sp. z o.o., Zakład Robót Komunikacyjnych - DOM w Poznaniu sp. z o.o., Przedsiębiorstwo Usług Technicznych „INTERCOR” sp. z o.o. reprezentowanych przez pełnomocnika (lidera) FEROCO SA ul. Marcelińska 92/94 60-324 Poznań

przeciwko zamawiającemu PKP Polskie Linie Kolejowe SA Centrum Realizacji Inwestycji ul. Targowa 74 w Warszawie
o zamówienie publiczne

na skutek skargi konsorcjum firm Zakłady Usług Energetycznych i Komunikacyjnych Grupa ZUE SA, Kolejowe Zakłady Automatyki Katowice SA, Przedsiębiorstwo Robót Komunikacyjnych w Krakowie SA, Swietelsky Baugesellschaft G.m.b.H reprezentowanych przez pełnomocnika (lidera) Zakłady Usług Energetycznych i Komunikacyjnych Grupa ZUE SA ul. Jugowiecka 6a, 30-443 Kraków

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych w Warszawie

z dnia 28 października 20ior. sygn. KIO/UZP 2276/10

postanawia:

odrzuć skargę.

Sygn. akt IV Ca 1443/10

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 17 listopada 20ior. z k. 1 doręczonym w dniu 26 listopada 20ior. pełnomocnik skarżącego został zobowiązany do uiszczenia opłaty od skargi w kwocie 4-997.000 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

Na wstępie podnieść należy, że zażalenie skarżącego na zarządzenie z dnia 17 listopada 20ior. zostało odrzucone prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 9 grudnia 20ior. jako niedopuszczalne.

Podnieść należy, że uzupełnienie opłaty wskazanej w zarządzeniu z dnia 17 listopada 2010r. wynika z nowelizacji art. 34 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W niniejszej sprawie miał przy tym zastosowanie ust. 2 tego przepisu zgodnie z którym pobiera się opłatę stosunkową w wysokości 5 % wartości przedmiotu zamówienia, którego skarga dotyczy jednak nie więcej niż 5 000 000 zł.

Przy wartości przedmiotu zamówienia 791 263 338 zł 5 % od tej kwoty to 39 563 160 zł, a zatem opłata od skargi to 5 000 000 zł.

Skarżący miał więc obowiązek uiszczenia opłaty w wysokości 5 000 000 zł, a uiścił tylko 3.000 zł, czyli opłatę od skargi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w wysokości obowiązującej do dnia 22 grudnia 2009r., tj. do daty nowelizacji wskazanego przepisu dokonanej ustawą z 5 listopada 2009r. o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Dlatego też należało wezwać skarżącego do uzupełniania opłaty w kwocie 4 997 000 zł.

Zdaniem Sądu Okręgowego, za przyjętym rozwiązaniem przemawia także wykładnia art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej. Zgodnie z którym „do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosować należy przepisy dotychczasowe”, czyli przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych w wersji obowiązującej do 22 grudnia 2009r. Nie dotyczy to jednak zmiany wprowadzonej w powołanej ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Gdyby zamiarem ustawodawcy było zastosowanie reguły międzyczasowej zawartej w art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej, to zbędne byłoby używanie określenia „o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów”. Wystarczające, a zarazem w pełni czytelne byłoby zapisanie, że dotychczasowe przepisy należy stosować do postępowań uregulowanych ustawą Prawo zamówień publicznych wszczętych przed 22 grudnia 2009r. W ten sposób, nie byłoby wątpliwości, że chodzi także o postępowanie odwoławcze przed Krajową Izbą Odwoławczą oraz o skargowe postępowanie sądowe.

Skoro jednak nie nadano art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej tak ogólnego zastosowania, to zakładając racjonalność ustawodawcy należy uznać, że określone znaczenie normatywne mają zwroty, które zostały użyte w powołanym przepisie na oznaczenie zakresu zawartej w nim normy międzyczasowej.

Odczytując znaczenie omawianego przepisu nie można abstrahować od struktury ustawy Prawo zamówień publicznych, ponieważ w art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej użyto zwrotów ewidentnie nawiązujących do systematyki tej ustawy.

Zauważyć należy, że podstawowymi jednostkami jej struktury są działy. Po dziale I „przepisy ogólne” zamieszczony w ustawie jest dział II o nazwie „postępowanie o udzielenie zamówienia”. W dziale III zamieszczone są „Przepisy szczególne”. W rozdziale I tego działu zawarta jest regulacja dotycząca „Konkursów”. Dział IV dotyczy „Umów w sprawach zamówień publicznych”. Dział V ma charakter ustrojowy i organizacyjny i dopiero w dziale VI zamieszczone są przepisy dotyczące „Środków ochrony prawnej”, w tym odwołań do Krajowej Izby Odwoławczej oraz skarg do sądów okręgowych. Przegląd systematyki ustawy Prawo zamówień publicznych w porównaniu do treści art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej, wskazuje, że spośród obszernej regulacji zawartej w poszczególnych działach powołanej ustawy omawiana norma międzyczasowa została zastosowana tylko do „postępowania o udzielenie zamówienia” czyli postępowania uregulowanego w dziale II tej ustawy, oraz do „konkursów” tj. zespołu czynności uregulowanych w rozdziale 3 działu III powołanej ustawy. Gdyby zamiarem

ustawodawcy było objęcie normą międzyczasową zawartą w art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej całej regulacji zawartej w powołanej ustawie, we wszystkich jej działach, zamieszczenie w tym przepisie zwrotu „oraz konkursów”, byłoby zupełnie zbędne i bezprzedmiotowe. Skoro zwrot ten znalazł się w tym przepisie na oznaczenie przedmiotowego zakresu zawartej w nim normy, to brak jest podstaw do przyjęcia, że odnosi się ona do całej regulacji zawartej w ustawie Prawo zamówień publicznych, czyli do wszystkich spraw będących w toku w rozumieniu tego przepisu. Powyższe prowadzi do wniosku, że do wnoszenia i rozpatrywania skarg od wyroków Krajowej Izby Odwoławczej wniesionych po 22 grudnia 2009r. należy

stosować przepisy obowiązujące w dacie wniesienia skargi.

Za przedstawionym stanowiskiem przemawia jeszcze kolejny argument. Omawiany art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej zawiera normę międzyczasową odnoszącą się do spraw wszczętych przed 22 grudnia 2009r. O ile ogólnie można powiedzieć, że sprawa ze skargi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w szerokim znaczeniu jest rodzajem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, to nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że postępowanie sądowe wywołane skargą wniesioną po 22 grudnia 2009r. zostało wszczęte przed tą datą. Postępowanie skargowe toczące się przed Sądem Okręgowym jest wszczynane przez złożenie skargi. Jest to szczególny rodzaj sądowego postępowania cywilnego, które w istocie jest jednoinstancyjne. Obowiązują w nim jednak reguły postępowania sądowego zawarte w ustawie Prawo zamówień publicznych przy odpowiednim zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego regulujących postępowanie apelacyjne. Wprawdzie skarga od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej jest środkiem sądowej kontroli wyroków Izby, niemniej postępowanie poprzedzające wydanie zaskarżonego wyroku nie jest postępowaniem sądowym, ponieważ Krajowa Izba Odwoławcza, mimo niezależności organizacyjnej i ustrojowej, nie jest sądem i nie wykonuje wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 175 Konstytucji RP.

Z oczywistych więc względów należy przyjąć, że postępowanie sądowe uregulowane ustawą Prawo zamówień publicznych zostaje wszczęte przez wniesienie skargi. W odniesieniu do postępowań wywołanych wniesieniem takiej skargi art. 3 ustawy zmieniającej ma więc tylko takie znaczenie, że w sprawach, w których skarga została wniesiona przed 22 grudnia 2009r., a jest rozpoznana i rozstrzygnięta wyrokiem Sądu Okręgowego wydanym po tej dacie, niedopuszczalne jest pobieranie opłaty w wysokości obowiązującej od wskazanej daty. Jeżeli natomiast skarga jest wnoszona po 22 grudnia 2009r., wywołane nią postępowanie zostaje wszczęte po tej dacie i art. 3 ust.1 ustawy zmieniającej nie może mieć zastosowania do takich spraw. Zgodnie z ogólną regułą bezpośredniego zastosowania przepisów regulujących postępowanie sądowe w sprawach cywilnych, opłata należna od pisma wszczynającego takie postępowanie jest pobierana w wysokości określonej obowiązującymi w dacie wszczęcia postępowania, czyli wniesienia skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej.

Z uwagi na to, że w określonym terminie tj. do dnia 3 grudnia 2010r. opłata od skargi nie została uiszczona skarga podlegała odrzuceniu stosownie do treści art. 198e ust 1 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych.

. •; \ oryginale właściwe podpisy

*** \ ⁷ \ Za zgodność /**

' 'v1 l'

?.?X ' 7 SEKRETARZ SĄDOWY

' 7 Urszul z Bluszcz